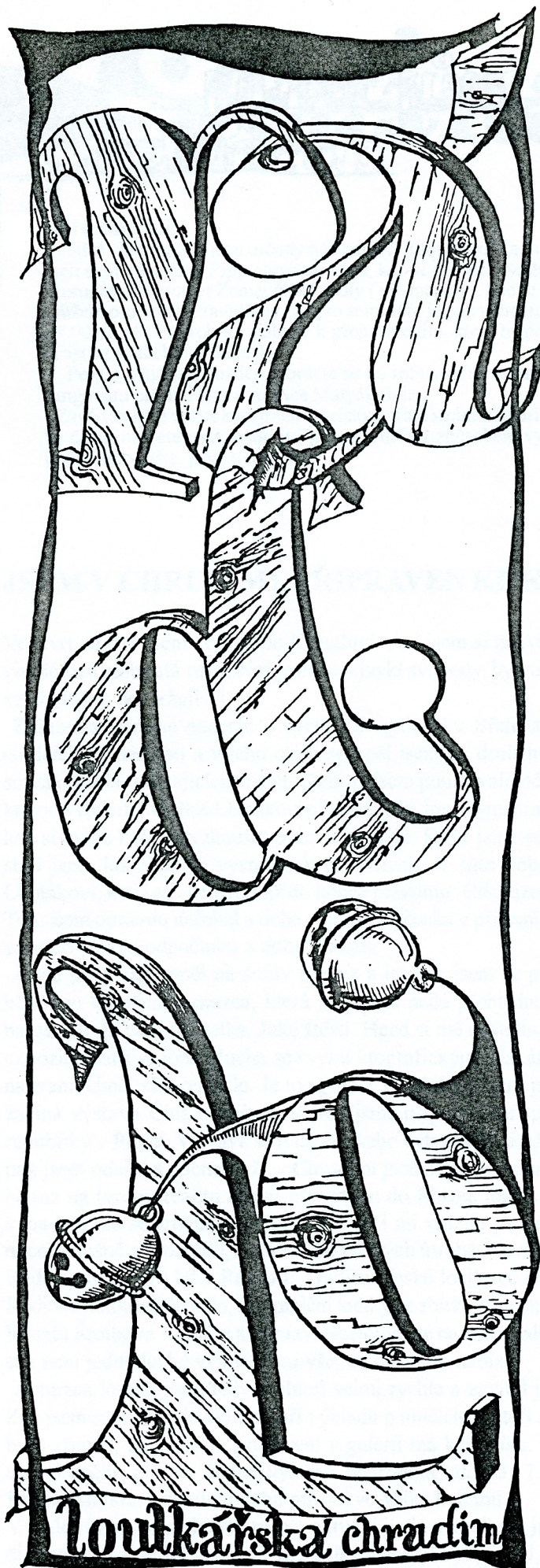

maij milai
demiaku...

Tak vás vítám a zdravím tebe Markéto, Radku, Karolino, Karle, Evo, Zdeno i Zdeňko, i tebe Jirko a musím končit, protože místa je málo a navíc vás určitě přijede spousta nových, které ještě ani neznám. Krátce tedy : Vítám vás všechny , jménem redakce i organizátorů, na 48. loutkářské Chrudimi!

Zpravodaj, který teď právě čtete, se pro letošní rok jmenuje RÁDLO. Proč RÁDLO? Inu, je to krásné slovo, které v sobě nese spoustu rozličných významů. O tom však více uvnitř zpravodaje.

Po třech letech zpravodajů vytvářených plzeňskými autory se redakce opět vrací do Turnova. Kdo jsme, odkud jsme přišli a proč, o tom se dočtete uvnitř.

Zpravodaj nepřichází s převratnou změnou koncepce. Pokračujeme v tradici, kterou založilo Šiffle Ohárum a Diwahadlo. Pouze je změněná grafická a výtvarná vizáž a poněkud větší důraz chceme klást na co možná největší přehlednost

Vám všem pak patří výzva : RÁDLO je tu především pro vás - pište, pište a pište !!! Všechny důležité informace od vás, vaše články, stati, eseje, poémy či jiná umělecká díla okamžitě a rádi zveřejníme. Jediným omezením je rozsah - musíme se prostě vejít do přiděleného počtu stránek.

Určitě velkou novinkou pro vás všechny déle sloužící bude nově zrekonstruované Pippichovo divadlo. V letošním roce se také už nesejdeme v bývalém divadélku Mír. Navíc vás čeká spousta, ale spousta překvapení od organizátorů.

A nakonec přece jenom informaci o jedné zásadní novince v koncepci zpravodaje : První tři dny LCH bude RÁDLO distribuováno jako příloha Novin Chrudimská - najdete ho vložené uvnitř.

Totot' je snad na úvod vše a ještě jednou Bud'te vítáni!

Jaroslav Schilas Stuchlík

Drbu Drbu

Ptali jsme se: Co se pro vás nejzásadnějšího a nejkomičtějšího v naší redakci stalo?

I.D.: oživení techniky

- zjištění po několika hodinách, že tu je s námi Šotek

REBEL: kdo nečůrá, není kamarád

- že nejvyšší z nejvyšších lveťa neví, jestli je dívka nebo žena

P.C.H.: když se ozvaly zvuky podobné boxování do pytle a nakonec se z toho vynořil klapot - klávesnice našeho šéfredaktora

jSchS.: - naprostej technické počítačovéj výbuch

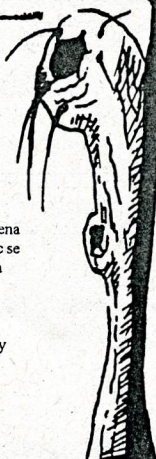
- že je dvanáct a ještě to funguje

jK.: - že tady vůbec jsem

- že se Šotek naučil vyskakovat z redakčního okna ven i zpátky

VB: - že jsme opravili kávovar

- když mi předtím pod rukama bouchnul

Program:

dnež:

MALÝ SÁL

10.00 Dračí zlato (AHA Theater Sweden)

14.00 Dračí zlato

17.00 Pohádky pro nehodné děti (LD ALFA Plzeň)

21.30 Pohádky pro nehodné děti

KINO

11.00 Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit!
(MRAVENEK LDO ZUŠ Žamberk)

14.00 Světlovská balada (DRAMATICKÁ ŠKOLIČKA Svitavy)

18.00 Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit!
Světlovská balada

DIVADLO K. PIPPICHA

16.00 Tri zlaté vlasy Děda Vševěda (DRAK Hradec Králové)

20.00 Medvěd a oráč (BOBITA Pecs)

LETNÍ SCÉNA

18.45 Jana Koubková

zeitr:

MALÝ SÁL

10.00 Kniže Maxmilián aneb překažený funus,
to jest pomsta mocné Zorobelíny (LD STAROST Prostějov)

14.00 Bio desiluzion (BIFULE ZUŠ Na Střežině Hradec Králové)

16.00 Bio desiluzion

18.00 Bio desiluzion

21.30 Richter & Šefna

KINO

10.00 O zazděné slečně (OPÁL Opava)

16.00 Námluvy princezny Prozerpíny (KRAJÁNEK Ledenice)
O ptáku vzácném (DLS OB Blučina)

Na jednom vršku

18.00 Námluvy princezny Prozerpíny (KRAJÁNEK Ledenice)
O ptáku vzácném (DLS OB Blučina)
Na jednom vršku

DIVADLO K. PIPPICHA

17.00 Robinson (D - DÍLNA STUDIA DŮM Brno)

18.45 Robinson

20.00 Robinson

LETNÍ SCÉNA

18.45 Wyrton (RONOVSKÁ COUNTRY SKUPINA)

Smršť

redakce:

PETR CHRISTOV

Tento jedenadvacetiletý lev se narodil v pondělí 21. srpna. Má stejné IQ jako Sharon Stone a obě ruce nenavyklé manuální práci (ta levá je na tom lépe, poněvadž tou umí alespoň psát). Třetím rokem studuje divadelní vědu a francouzštinu na Filosofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně a zřejmě i díky vysedávání po knihovnách váží při svých 180 centimetrech pouhých 61 kilogramů. Oblibuje sport, luhy i háje, starou Prahu, ale i o mnoho menší Turnov (kde na rozdíl od Prahy bydlí), a v neposlední řadě i sličné dívky (prý ale hlavně ty mladší). Ta z vás, která by ho ráda ulovila na kus žvance, necht' vyzkouší čokoládu, či pizzu, ale raději se vyvaruje rajske a svičkové omáčky (o něco méně rád než tyto pokrmy má už snad jenom včelí, či vosí žihadlo a náplast - a pokud já vím, i hloupé divadelní kritiky). Jinak prý jí a pije to, co je dobré. POZOR !!! Striktně rozlišuje mezi výrazy inteligent a intelektuál a mezi krásou a nádherou (pokud mohu poradit, zkuste ho, milé dívky dostat na intimnější debatu právě na toto téma - ten mladík se tak úžasně podobá slavnému Charliemu, že to určitě stojí za to).

JAN BARON MAREK

Jediný fyzicky nepřítomný člen redakce válicí se toho času v turnovské nemocnici (komiks o jeho "polámání" bude vycházet v našem časopisu) je nepřijatým posluchačem prvního ročníku DAMU v oboru scénografie, vyučeným hodinářem a nyní už má za sebou i maturitu na SUPŠ v Turnově, a je tedy i právoplatným rytcem kovů. Na rozdíl od většiny členů redakce má obě ruce pravé, což je nám ovšem na nic, protože jeho zlomená noha ho drží desítky kilometrů od Chrudimi. Škoda, že nemůžete posoudit, zda přezdívka Baron, která mu zůstala z jeho prvního turnovského představení, skutečně pasuje k jeho šlechtickému nosu tak, jak tvrdím já. Narodil se v úterý 15. března a letos oslavil své dvacáté první narozeniny. Oficiálně bydlí sice nedaleko Mladé Boleslavi, ale nejčastěji se zdržuje v Turnově (hospoda V zátáčce, vinárna Pacltova hut' nebo park vedle „šperkárny“ jsou zaručené tutovky). Je to mystik milující zvuky džungle, hudbu, divadlo, výtvarno a umění vůbec. Přesto, že se narodil ve znamení ryb, je velmi tvrdohlavý. Dobře vaří a umí si dokonce i sám vyprat. Nejí rýžový nákyp, ale všechno ostatní jí rád a v hojném množství. Hraje na bubínky, digeridoo a na kytaru umí skoro všechny písničky Jarka Nohavici. Píše básně a úžasně dopisy - a nesnáší, když na všechno říkám, že je to geniální, dokonale nebo úžasně. On to ale „má vošéfovaný“, a když jste zrovna „na tom správném zájezdě“, můžete si s ním i docela užít (hlavně srandu).

JINDŘICH KALVACH

Jindra Kalvach je naším grafikem. Zajišťuje, aby byl zpravodaj řádně zalomen, po grafické a výtvarné stránce řádně uspořádan. Teď zrovinka sedí v redakci a je nešťastný: počítač nefunguje, a tak nemůže ani řádně pracovat. Nešťastní jsme z toho všichni.

Jinak je Jindřich majitelem našeho redakčního psa Šotka. Tudiž je i svobodný a věnuje se ve volném čase zejména rozmazlování tohoto již zmíněného psa. Pokud zrovna nerozmazluje psa, tak se zabývá archeologií (hledá, bádá, odhaluje ba i vykopává). Určitě ho taky můžete přistihnout s dobrou knihou, nebo při debatě o ní. Podstatně nepravděpodobnější je přistihnout ho při sportu. Zato dobrá muzika a cestování mezi jeho oblíbené činnosti patří...

Samozřejmě, že si neodpírá ani ostatní tělu a duši milé zábavy, jako je třeba posezení v hospůdce. A protože jaký je pes, je i pán, tak můžeme o Jindřichovi říci, že je hravý a neposedný.

VILÉM VILDOVIČ BEZDĚČÍK

Vilém je hlavně divadelník. Vzhledem k tomu, že právě ukončil civilku a pracovat ještě stále nezačal, tak je vlastně jediným profesionálním divadelníkem mezi námi. Pravda - nehonoraným.

Jeho charakteristickým rysem, podle kterého ho bezpečně poznáte, je způsob chůze. Klátivý pohyb, výrazně krivkovité držení těla s typickými úhybnými tiky provází Vilémův dopředný přesun.

Jinak je to opět člověk hravý až rozverný. Nezalekne se žádné čertoviny, lapálie, nebo dokonce nezbednosti (Pozor na něj!). Je milovníkem všeho dobrého jídla i pití - je ale pravdou, že vzhledem k tomu, že nevydělává, tak také moc nejí. A když už jí, tak ponejvíce chleba se sádlem. Tudiž potkáte-li ho hladového, věnujte mu krajíc chleba namazaný sádlem.

JARDA ŠILAS STUHLÍK

Tento muž má na své hlavě nejvíce zodpovědnosti a nejméně vlasů. Říkáme tomu, že zastává šéfredaktorský post. Ač holduje tabáku, demokraticky podstoupil velikou obět' a zřídil naši redakci jako nekuřáckou. Když pracuje, bývá nervózní. Jako moderního, úspěšného muže ho můžete často spatřit jak stojí, mírně se pohupuje v kolenou, která drží těsně u sebe, a cosi velmi důležitého říká malé plastové krabičce svírané ve své dlani. Je to dramaturg, což ho fatálně predestinuje k vedení bouřlivých debat a k zastávání nesmiřitelných názorů v oblasti nejen divadelní. Jakoukoliv divadelní akci si nedokáže představit bez sklenky naplněné něčím výjimečně hořkým a výjimečně dobrým. Je pracovitý a má nás rád.

ŠOTEK

Nejtajemnějším tvorem je právě tento redaktor. Je nejmladší a nejmenší. Má vytříbený čich a laskavý jazyk. S oblibou nosí na krku masivní stříbrný řetěz. Je hravý a neposedný. It's black, it's white.

M.M. - jedinečný exemplář naší redakce. Její jedinečnost nepramení zdaleka jen ze skutečnosti, že je to žena. Ano, je to žena, ba inteligentní, krásná, mladá dívka neobyčejných kvalit a parametrů. Ač se narodila jedné neděle před více než dvaceti lety, oslavila zatím pouze patery narozeniny. Před pěti lety byla zapsána na prestižní Janáčkovu akademii na studia režie, která ještě nedokončila. Divadlo má ráda a v jejím oblíbeném žebříčku jej předstihují pouhopouhé tři zdatnější veličiny - jídlo, spánek, milování. Modrošedá oka u ní nijak zvláště nenaznačují, že celou její bytostí probleskuje velmi zvláštní odrůda feminismu (pro bližší informace kontaktujte někoho z blízkého okolí nebo přímo M.M.). To, že v současnosti nemá ráda rajskou a tupce nijak nesouvisí s prodělaným přechodem od cynické romantičky k realistické optimistce, kterou je doposud. Jisté indicie nasvědčují, že má raději sezonu jaro-léto. Radost jí dělá voda, sluníčko a kopretiny. Ty hlavně proto, že „vo slovenčine majú rovnaké meno ako ja“. Po procitnutí (a nemusí to být vždy zcela ráno) spí. Dobře informované zdroje radí: NEDRÁŽDIT! Zcela jistě jsme přesvědčení o tom, že toto opravdu, ale opravdu není ten důvod, proč s ní nikdo dlouho nevydrží. Je to moderní žena schopná zdolávat skalní masivy, s řidičským průkazem, s bratrem stejných iniciálů, která se často projevuje svým citlivým postojem k hudbě a humoru. Jmenuje se Markéta Miláčková.

Vyrazili jsme do terénu. V ruce diktáfon, ve tvářích úsměv, na jazyku otázky. Kromě ptaní jsme také ukazovali. A to toto - „48. LCH“. Říká vám to něco? A tušíte, co to říkalo Chrudimákům? My to víme a rádi se o to s vámi podělíme...

- 48. LCH, víte, co to znamená?

Tato záhadná zkratka, ne-li dokonce hieroglyfický znak, je pro většinu oslovených smrtelníků skutečně nesrozumitelná. Chytrému napověz, hloupému taky. O Loutkářské Chrudimí slyšeli naštěstí téměř všichni - kromě předškolních

děti a cizích státních příslušníků. ...*malo, cecky maló umim...* Přes povědomí o existenci této naší excelentní akce se spousta respondentů (korespondenti se nám zatím neozvali) od podrobnějších znalostí věci distancovala. ...*ted' už ne, ale když byly děti malý...* Někteří se dokonce vymlouvali, že neměli možnost se s programem seznámit. U té slečny, co před pár vteřinami prošla kolem obrovského plakátu, to bylo dosti podezřelé.

- Vybrali byste si z nabídky letošní přehlídky?

Nevymlouvavši se dotázání velmi často považovali pojem „loutkové představení“ za synonymum k výrazu „představení pro děti“. Kdo zájem má, vybral si i tak. ...*na ty Zviřátka... toho... pana Krbce, nebo jak se to jmenuje...* Zájem budí i doprovodné programy a představení zahraničních hostů. ...*na to maďarský představení, co je v programu, bych šel...* a taky Koubková, to by mohlo být dobrý... *kdo ví, kdy sem zas někdo takovej přijede...* Pamětníci vzpomínají na prachem zaslé ročníky a dozvěděli jsme se i cosi o dopisování s japonskou loutkářkou, která na LCH kdysi účinkovala.

- Jaký je váš vztah k LCH?

U rodilých Chrudimáků jsme objevili širokou škálu citového hodnocení. ...*můj vztah k tomu? Pasivní...* a nebo třeba ...*jasně, že jsem hrůz, že se Chrudim může pochlubit loutkami, když už to nejde Transportou...* I lidé nechrudimští najdou pro přehlídku vlnidných slov ...*vždyť je to jedno z mála měst, kde se vůbec něco takového děje, jinde vidí loutkové divadlo jednou za uherský rok...* Nejpříjemněji přijímají loutkáře asi hospodští a restauratéři. ...*tady to vždycky žilo celou noc...* hlavně hospody určitě dost vydělaly. Velmi mile nás překvapilo, že náš reprezentativní vzorek byl velice tolerantní a snášenlivý. Nikdo neposlal loutkáře k čertu, ani nikam jinam. A když už je to tu prý taková tradice, tak je to tu ...vhodné... Nebo snad ne?

- Co byste loutkářům vzkázali?

Naše snaha o předání osobních poselství vám, našim čtenářům, se setkala s vlnitým přijetím. Dostalo se nám (a tak i vám) mnoha přání hezkého počasí, výdrže, štěstí ve hře i v lásce, překonání všech kopanců, více peněz od sponzorů a mnohého jiného dobrého. Někdo nechtěl vzkázat nic, jinému mluvidla vychrlila přívál frází.

- A ještě jedna otázka...

Na závěr jsme si přichystali otázku nejdůležitější. V naší anketě jsme hledali odpověď na bytostnou otázku dotýkající se každého jedince. Zajímalo nás, zda oslovení mají raději draky nebo saně. 64% dotázaných má raději draky, 24% mezi těmito bytostmi nerozlišuje, či váhá s jejich srovnáváním a pouhých 12% preferuje, k nemalé radosti tazatelů, saně.

- A co z toho plyne pro vás?

Zítřka se ozveme znovu a na místě našich obětí budete tentokrát vy. A ptát se vás budeme na ledajaké cokoli. A draky i saně zkusíme taky...

Petr Christov

...aneb Kdo seje vítr, sklízí bouři.

poroty:

Pět koťat sedí ve čtverci na bleděmodrém koberci

Loutkářská Chrudim je celostátní přehlídkou amatérského loutkového divadla. Svým návštěvníkům nabízí možnost shlédnout to nejlepší, co se urodilo v amatérských loutkářských luzích a hájích. V prvé řadě tu jde o setkávání těch, kteří mají společné zájmy. A asi právě proto není tato přehlídka soutěžní. Přesto se zde však můžete setkat s jistou skupinou erudovaných osob, které mají práva a povinnosti, které je zavazují k povídání (neřku-li až diskusím) s těmi, kteří budou mít zájem konfrontovat své názory a pocity z viděného s těmi, kteří již cosi za sebou mají a ze své pozice vědí co a jak. Nebo se tak alespoň budou tvářit.

Naše milá koťatka svými slůvky hladí jako tlapičkami se zat'atými drápy. Ale znáte koťata! Dokud mají hodnotnou stravu a dobře se baví, sladce předou, ale běda když se jim předloží strava méně vybraná - prskají a vyžadují nápravu. Zde se však servírují pouze pochoutky vybrané. Tak, modrou chuť, dejte si s námi...

A jakéže je složení naší kočičí rodinky? V čele nám lehává poloperský kocourek LUDĚK RICHTER, rodu Kejkliřského. Opodál se k sobě tulí pískově žlutá koťata-dvojčata BLANKA LUŇÁKOVÁ a VLADIMÍR ČADA, plzeňského rodu Alfa. V rožku skotačí černý kocourek s bílou náprsenkou PAVEL REJMAN, exoticky vsetínského původu. Mezi všemi zamyšleně bloumá výtvarně nadaný mourek TOMÁŠ ŽIŽKA, kód jeho původu se nám zatím nepodařilo rozluštit. Je to prapodivná kombinace písmen - dé á m ú.

Kocour v troube

VŠE, NACO SE BOJÍTE ZEPTAT, ALE BUDETE MUSET ZJISTIT!

Rubrika pro věčné harcovníky i nové příbyvní novice Loutkářské Chrudimě.

Už nechcete v Chrudimí nikdy více řešit otázky typu: KAM? PROČ S NÍ? KOLIK MU DOVOLÍM? KAM JÍT PAŘIT? APOD?

Zasvěcený rádce, pohotový zpravodaj a nikoho neštetící informátor, autor této rubriky, Váš nejen profesionálně provede nástrahami loutkářskochrudimského nočního života, pravdivě poinformuje o aktuálních událostech ve smyslu osměho mluvnického pádu (tzv. genitális - ptáme se pádovou otázkou KDO KOHO?), ale i fundovaně zodpoví **vškeré** Vaše srozumitelné a do redakce písemně (i anonymně) doručené otázky.

Ptáš se, milý čtenáři, kdože si to troufá takovoto dobrodini páchat? Z jakého titulu? S jakým titulem? Pozorně čti, věcně a rafinovaně se ptej, s lidmi sobě neznámými se seznamuj a záluďnými otázkami a prozíravým pohledem hledej autora. Všude. Všude kolem sebe ho můžeš potkat. Hledej ho a neprohloupš!!!!

Recept pro první večer:

Kovbojský čaj

lahvev sektu, lahev vodky, krabice juice, hrst ledu,
vše jemně promíchejte, berte a vychutnávejte

PŘEDSTAVY

Kdloco

Dramatická školička Svitavy (vedoucí Jana Mandlová)

SVĚTLOVSKÁ BALADA

Na motivy svitavské pověsti Nešťastný Světlov zhudebnil a do podoby kramářské písně převedl Karel Šefrna.

Čtyři hlavní postavy jsou hrány tyčkovými loutkami.

Dětský loutkářský soubor LDO Mravenec ZUŠ Žamberk (vedoucí Olga Strnadová)

KDOS DOBRÝ, POMOZ MI JI VYVOBODIT!

Podle pohádky K. J. Erbena Dlouhý, Široký a Bystrozráký napsala a písněmi opatřila vedoucí souboru.

Inscenace je budována klasickými loutkářskými prostředky. U loutek voděných na stole zezadu jsou uplatněny předměty ze světa hudby.

O souboru

Patnáct většinou patnáctiletých dětí hraje a zpívá o štěstí, o hněvu, o dobrodružství, o nenávisti, o životě, o smrti, o lidech, o lásce a taky trochu o sobě.

Velkým zážitkem pro diváka je kolektivní herecký projev mladých aktérů.

Mravenců je dost,
pohádka je pro radost.

Olinka se stará,
když nám něco padá.

Udělá nám loutky,
vymyslí k nim toulky.

Budeme vám hrát,
divadlo je kamarád.

Hrají a zpívají na besídkách, v divadlech, o vánocích na radnici a v domově důchodců...

INFORMAČNÍ CENTRUM

UBYTOVÁNÍ

VSTUPENKY

SEMINÁŘE

DISKUSE JÍDLO

VEČERKA

DOPROVODNÉ AKCE

- ve vestibulu Divadla Karla Pippicha od 8 do 20 hodin (1. a 2. 7. do 22 h a 6. 7. jen do 13h), skvělá paní Bohuňková (tel. 0602-880962)

- ubytování a informace o něm si zajistíte v informačním centru - Domov mládeže Střední průmyslové školy strojní, Domov mládeže Střední zemědělské školy, Domov mládeže SOU strojní, Hotel Sport - SOKOL, Hotel Alfa

- pro seminaristy je to Výkřičník, jinak je možno koupit, či rezervovat vstupenky v pokladně Divadla Karla Pippicha nejméně hodinu před každým představením (tel. 0455-2929). Výkřičník obsahuje i program a další důležité informace

- sraz všech účastníků je ve čtvrtek 1. 7. ve 12.00 v kavárně Divadla K. Pippicha
- budou probíhat denně od 8.30 do 13.00 v budově zdravotnické školy (1. 7. budou semináře od 12.30 do 15.30)

- od 2. 7. denně od 14.00 do 15.30 v divadelní kavárně

- nejdostupnější jsou „hotovky“ v restauraci Alfa (mezi divadlem a Muzeem) - najíte se, „za pajdu“, trochu dražší je restarace Muzeum a spousta restaurací je i na náměstí. V divadelním klubu budou ke koupi párky, guláš, obložené chlebičky (otevřeno je nonstop, 6. 7. jen do 16h), před divadlem bude během večerního programu otevřen stánek s občerstvením a u divadla bude posezení pod slunečníkem, kde si můžete dát třeba zmrzlinu

- v nejbližším okolí jsou dvě, mají otevřeno do 22.00 a jsou označené na naší mapce, jinak se večerka nekoná, ponocovat je dovoleno až do alelujá

- letos to jsou nejen klasická Loutkářská pouť a Loutkářský bál, ale i každovečerní koncerty na letní scéně (před divadlem), výstavy a další společensko-kulturní akce - sledujte program, toto „neloutkářské“ dění jistě příjemně osvěží

VUJEME:

doručení

Po stránce obsahové i tvarové je inscenace přiměřená věku interpretů a je ukázkou příkladné práce s mladými lidmi. Nepochybnými klady je nejen schopnost budování rytmické stavby inscenace, ale hlavně emotivní angažovanost všech aktérů, která ve spojení s výraznou tvárností přenáší emoci i na diváka.

Inscenace zapůsobila velmi dobře. A to čistotou ve všech složkách, svou kompaktností, ale vedle toho jasným traktováním scén, což dobře udržuje herce-děti v nadhledu nad celkem. Vedoucí souboru obdržela na regionální přehlídce cenu za dramaturgickou úpravu a muzické uchopení pohádky.

rozhovor

Z jedné strany jelen, z druhé střela,
v těchto místech někoho potkat měla,
dívky by bylo škoda, byla ještě mladá,
jelen zasažen k zemi padá ...

Chudák jelen,
má v srdci šíp.
Kdyby běžel jinudy,
bylo by mu líp.

Sedmero klíčů, sedm bran,
černým hrdlem kráká havran,
za vraty temný vládne pán,
v komnaty není nikdo zván.

Princ: Srdce mi bije na poplach! Princezna je pryč! Vstávejte!
Vstávejte! Bystrozraký, víš-li kde je?

Bystrozraký:

Nestarejte se, pane, nic. Už ji vidím.

Princ: (tasi) Kdos dobrý, pomoz mi ji vysvobodit!

ZPRAVODAJ - letos to bude trošičku složitější, od čtvrtka do soboty bude Rádlo vycházet jako speciální příloha Novin Chrudimska - noviny s Rádlem si budete moci koupit u našich mladých a perspektivních kamelotů ve čtvrtek za 6, v pátek za 9 a v sobotu za 7,50 korun - od neděle bude Rádlo vycházet samostatně a bude stát pouze 3 koruny

REDAKCE - redakce časopisu Rádlo sídlí v suterénu divadla v hereckých šatnách a slídí po celé Chrudimi, jsme otevření všem vašim nápadům, postřehům i připomínkám (snad bude k dispozici schránka, do níž nám budete moci psát - nebo přijďte jen tak na pokec, v redakci budeme od 9 do 9 a možná i déle)

Slavnostní zahájení 48. LCH

1. července 1999 v 15 hodin vyrazí od Svatého Václava průvod s chrudimskou dechovkou, s mažoretkami Sokola Chrudim, s loutkáři na žebříňáku a s kejklíři na chůdách Novoměstskou ulicí. Před městským úřadem se připojí kočár tažený koňmi se zástupci města a IPOS ARTAMA v historických kostýmech. U muzea se průvod rozroste o děti chrudimských mateřinek v pohádkových maskách a společně dorazí k divadlu K. Pippicha. (Doufejme.) Na červeném běhounu proběhne slavnostní akt. Zástupci loutkářů předá starosta symbolický klíč. Volným pokračováním je divadelní představení královehradeckého DRAKU (16:00 hodin) a vernisáž výstavy Jiřího Šimka (17:00 hodin).

Zjistili jsme

Pokud vstoupíte na most přes Chrudimku, který vám umožní přejít od Pippichova divadla do Centrálu (restaurace) a nebo zase zpět, zjistíte, že nad Chrudimkou visí monstrum.

Rozcáple se rozkládá nad řekou, snad v mylném domnění, že voda a koryto řeky je jeho majetkem. Kde se tato příšera vzala? Nejmenovaný obvykle velmi dobře informovaný zdroj nám prozradil následující:

Řeka Chrudimka a její blízké okolí bylo pronajato štábu filmařů společnosti Kompany film a spol. z nejmenované země na severoamerickém kontinentě. Tématem je zrození monstra na základě nezodpovědných genetických pokusů s klonováním dřevěných třísek. Temná říčka protékající záhadným městečkem je pak prostředím, kde se děj odehrává. Zmíněné monstrum je tudíž pouze filmovou rekvizitou. Dodáváme, že podle všech zpráv monstrem velmi dokonalým.

Že je toto monstrum podobné nejmenované pohádkové postavě je pouze náhodou.

diskuze

Na tomto místě vás budeme informovat o průběhu diskuzí, protože ale zatím žádná neproběhla, přečtěte si aspoň něco o minulosti zpravodaje:

Něco málo o historii chrudimského loutkářského Zpravodaje

Zpravodaj provází LCH už od pradávna. Pamětníci si jistě vzpomenu na cyklostylované brožury - v podstatě zpravodajské bulletinů vydávané Chrudimskou besedou. Později byly někdy doplňovány fotografiemi a trochou těch nejaktuálnějších informací.

90. léta přinesla změnu. Především se objevily počítače a kopírky. To znamenalo nové technické možnosti - prostě bylo možné udělat naprosto aktuální noviny vydávané každý den po dobu konání LCH.

První, kdož tuto možnost využili a zdárně naplnili, byli redaktori zdužení kolem turnovských Čmukařů. Tato redakce v letech 1994 až 1996 vydávala inovovaný zpravodaj pod názvem Šifflé Ohárů. Vymysleli nový a žhavě aktuální obsah, zavedli pravidelné rubriky i specifickou výtvarnou úpravu a stanovili principy fungování redakce - třeba zvyk pozývat zajímavé hosty na redakční fernet a to vše spojit s rozhovorem.

Po této převratné redakci zpravodaje přišli plzeňští redaktori. Ti svůj zpravodaj pojmenovali Diwahadlo. Kromě toho, že pokračovali v nastoupené cestě Šifflé Ohára, přidali svůj vlastní osobitý pohled, a také výbornou výtvarnou koncepci vytvářenou Markem Zákosteleckým. A úspěšně Diwahadlo vydávali po tři roky.

Tri roky je na základě nepsané tradice i doba, po kterou funguje redakce v daném složení. Pak přichází obměna a tou je letos nová redakce a zpravodaj, který vychází tentokrát pod názvem Rádlo. Obloukem se složení členů vrátilo do Turnova, protože všichni, kteří Rádlo vytvářejí jsou spojeni s Turnovským Divadelním Studiem.

Rádlo by tu pro vás mělo být po tři roky. Doufám, že vás tedy bude naše redakce doprovázet i do nového století a tisíciletí.

Jaroslav Shillas Stuchlik

FERNET

pro hosta

Co jsme „vytáhli“ z Jiřího Kadeřávka

Co to je vlastně Chrudimská beseda? A jaká je vaše funkce v ní?

Chrudimská beseda je příspěvková organizace města Chrudimi, která zajišťuje kulturní akce tohoto města. Máme na starosti budovu divadla i muzea. No a protože nejsme zisková organizace, nemáme ředitele, ale vedoucího, a tím jsem já.

Právě divadlo, které máte na starosti je poměrně čerstvě zrekonstruované. Kdo to má „na svědomí“?

Samozřejmě byla na rekonstrukci divadla vypsána veřejná soutěž a tuto padesátimilionovou zakázku, na niž si město muselo vzít úvěr, získala liberecká firma Syner, která byla generálním dodavatelem celého projektu. Architekty byli pan Krejčík a pan Klimeš. Určitou částkou se na financování podílela i Česká spořitelna a Nadace Divadla Karla Pippicha, jejíž velkolepé plány se bohužel neuskutečnily. Nejplatnějším členem nadace byla vnučka pana Pippicha.

V čem se divadlo během rekonstrukce změnilo?

V divadle jsou vlastně tři hrací prostory, malý a velký sál a divadelní kavárna, v níž se pořádají různé literární pořady. Kapacita obou sálů se zmenšila, takže ve velkém sále je teď 306 míst, v malém 117 a do kavárny se ke stolkům vejde 53 lidí. Dalším prostorem v našem divadle je výstavní síň, která je krásnou ukázkou konstruktivistické architektury třicátých let. Máme tu i takové vymoženosti jako je například klimatizace, kterou určitě všichni návštěvníci divadla v dnešních horkých dnech ocení.

A na co byste nás do toho krásně opraveného divadla pozval?

Tím, že se snížila kapacita divadla a zároveň během jeho rekonstrukce (od 5. 11. 1997 do 28. 10. 1998) vzrostly výše honorářů, je většina představení dost ztrátová - v takovém městě, jako je Chrudim, nemůže samozřejmě vstupenka stát třeba 200 korun. Snažíme se ale vybírat repertoár, který by uspokojil co nejširší část divácké obce. V rámci Roku seniorů připravujeme operetu „Na tý louce zelený“ s panem Zimou, pro mladé chystáme vystoupení divadla Sklep či baletu ústeckého divadla, kdy naši diváci budou moci shlédnout jejich „Labutí jezero“.

Věřím, že budete mít stále plno věrných diváků. Preji hodně zdaru a děkuji za rozhovor.

Markéta Miláčková

Matyáš Gala

Jana Koubková

Před budovou divadla K. Pippicha, tam, kde ještě včera parkovala spousta aut, vznikla nová scéna, která se stala součástí doprovodného programu letošní LCH. Jako první vyzkouší prkna letní scény jedna ostřílená a po všech stránkách zajímavá umělkyně. Je to dáma, která umí ledacos, ale hlavně krásně zpívá. Jana Koubková je již dlouhá léta stálou českého jazzu. Se svým hlasem pracuje jako s materiálem, který je možné různě tvarovat. Její zpěv - to není jen tak nějaký zpěv - ona na pódiu žije, její vystoupení jsou divadlem v nejvlastnějším smyslu slova - je to především komunikace

mezi jevištěm (v tomto případě pódiem) a diváky. A proč také ne, když ji známe jako pedagožku katedry alternativního divadla DAMU. Známe ji též jako zpěvačku ohromného rozsahu a téměř neomezených možností žánrových i stylových. Blues, jazz, latin, skladby vlastní i přejaté od takových interpretů jako D. Ellington, T. Monk, M. Davis či Ch. Parker. Vystupuje sama i jako host tuzemských i zahraničních skupin. Se svou hudbou se představila téměř celé Evropě a překročila i její hranice. Na jejím dnešním koncertě ji budou doprovázet Zdeněk Fišer na kytaru a Vítek Švec na kontrabas. Koncert začíná v 18.45 před divadlem. Jste zváni!

P.S. O hlavním programu budete vždy informováni na úvodní stránce, program doprovodných akcí a podrobnější informace o nich se budou pravidelně objevovat zde na tomto místě. Sledujte nás a nebudete litovat. Bez nás se neobejdete, s námi se neztratíte! Mějte nás rádi, jsme tu pro vás.

KAPUCÍNSKÝ KLÁŠTER S KOSTELEM

Začátkem druhé poloviny sedmnáctého století vznikl v Chrudimi kapucínský klášter s kostelem Sv. Josefa. Jednoduchý opukový klášter byl vystavěn v duchu jednoduché františkánské řehole podle typového projektu Antonia Pordenonského z roku 1603. Součástí kostela bývala lorentánská kaple a suterénní Boží hrob s dnes již neexistujícími freskami Josefa Cereghettiho z roku 1778 a také krypty na pohřbívání řeholníků a dalších osob. Tři křídla spolu s ambitem přiléhajícím ke kostelu uzavírají rajský dvůr, pod nímž je ve sklepě zachována původní hluboká studna.

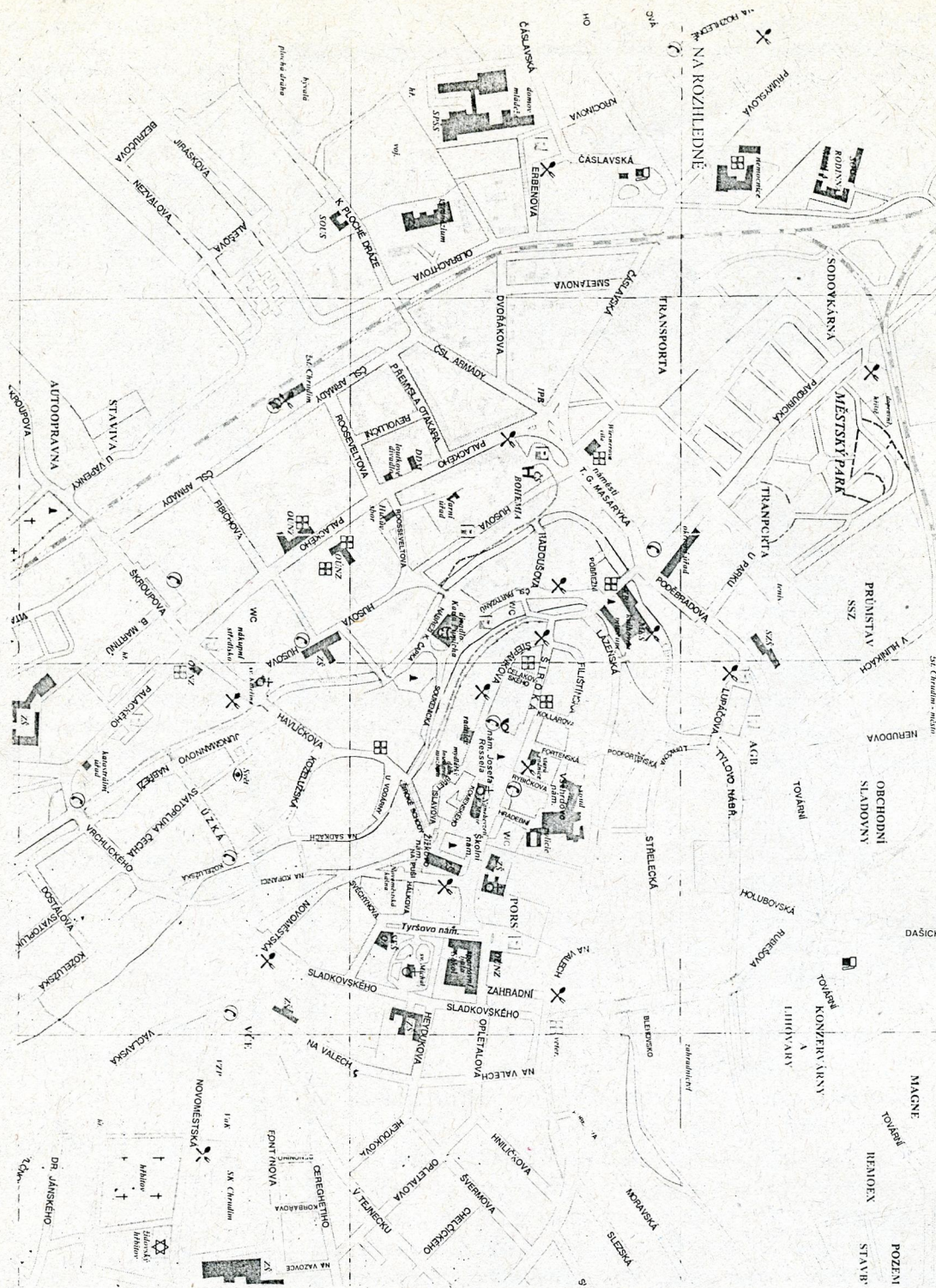
V hlavním chrudimském kostele Nanebevzetí Panny Marie jsou nyní

vystaveny dva zrestaurované rozměrné obrazy z okruhu Joachima von Sandrarta (šedesátá léta sedmnáctého století) - „Návrat svaté rodiny z Egypta“ a „Františkánští světcí s Pannou Marií“, které pocházejí právě z kapucínského konventu. Dva dřevění andělé Ignáce Rohrbacha (1735), kteří jsou k vidění v Národní galerii, odtud pocházejí rovněž.

Od svého vzniku byl kostel ve vlastnictví chrudimské obce. K bohoslužebným účelům byl pravidelně používán od svého vysvěcení 26. července 1665 až do 6. července 1949. V dalších letech bylo jeho církevní využívání pouze sporadické. Dokonce po určitou dobu sloužil jako skladiště. Mezi lety 1988 a 1993 byla budova kostela opravena, interiér však obnoven nebyl. Po přestavbách využívá budovy konventu firma PORS a Městský úřad. Ten se snaží probudit genia loci této unikátní stavby, která je silně vryta v povědomí chrudimské veřejnosti. Prvním uskutečněným počinem tohoto chvályhodného projektu bude pondělní představení libereckého Naivního divadla „Alibaba a čtyřicet loupežníků“. Toto liberecké divadlo je jedním z mnoha hostů tradiční divadelní přehlídky Loutkářská Chrudim, na níž vás tímto srdečně zveme. Doufáme, že i kulturní akce v kapucínském klášteře se stanou nedílnou součástí společenského života města Chrudimi.

První redakční soutěž

Naše redakce se rozhodla již na dnešní den vyhlásit první ze série neopakovatelných soutěží, ve kterých může vyhrát skoro každý. Dnes spojíme oblast umění s vědou tak exaktní, jako je matematika. Nechceme po vás nic více, abyste nám sdělili jedno číslo, které bude odpovědí na jednoduchou otázku: JAKÉ IQ MÁ SHARON STONE? Proč se ptáme zrovna na ní, vám bude jasné po přečtení povšechných informací o naší redakci. Své zaručeně správné odpovědi nám přijďte osobně sdělit do redakce Rádlu. Na koho se máte ptát, vám je snad zřejmé (o kom, že to ta naše soutěž vlastně je?). Ti nejbystřejší a nejrychlejší z vás mají šanci na nezapomenutelnou výhru. Přijďte a vyhraje s Sharon Stone!

MAPA DIVADELNÍ CHRUDIMI

DIVADELNÍ RECEPTY

Milí lidičkové, vítám vás ve své rubrice, kde se vám pokusím představit několik svých receptů. Nejsem žádná Magdaléna Dobromila (dokonce ani neznám žádného Rettiga, takže ani tím příjmením nemohu posloužit) a hlavně jsem člověk šíleně líný a pohodlný, a protože raději zaměstnávám hlavu než tělo (pokud nejde zrovna o jídlo, spánek, či jinou „tělulibou“ činnost), a ještě ke všemu má finanční situace nebývá často příliš uspokojivá, vymyslela jsem za svůj poměrně krátký život pár figlů, jak udělat „z prdu kuličku“. Moje spíž neoplývá většinou mlékem ani strdím, ale jsem děsný fanda do koření, a tak své kuchtění zvládám díky různým dochucovadlům a odvaze smísit nesmíitelné. Tak si nalaďte chuťové buňky, předsudky spláchněte do výlevky se zbytky včerejší snídaně a pustíme se do toho.

Jahodová bomba

Obdobou pudinkové bomby je navrstvenina piškotů, jahod a kysané smetany. Rozdílné je pouze to, že smetanu nevaříme, pouze v ní důkladně rozmícháme několik lžic moučkového cukru - pozor, ne krystal, ten skříme mezi zuby. No a taky se na hotový výrobek už nehodí šlehačka.

Seminář

Milí seminaristé !

Zvláště vám novým jsou určeny následující informace: Začínáte ve čtvrtek 12:00 hod. Všichni byste se měli sejít v kavárně Pippichova divadla, kde se dozvíte vše důležité. Ihned po této vstupní informaci se přesunete do prostor Zemědělské školy (viz mapka), kde se semináře budou odehrávat a do 15:30 hod můžete pracovat. Pravidelný čas pro semináře je pak vyhrazen v době od 8:30 do 13:00 a odpoledne od 14:00 do 15:30 probíhá diskuze k představením, která by pro vás měla být povinná, (vřele doporučuji účastnit se těchto diskuzí).

Pokud přijedete později, obraťte se na Informační centrum. Je umístěno v budově Muzea a o jeho fungování píšeme více v rubrice Matyáš Gala.

Závěrem ještě výzva k vám seminaristům: Tato stránka (rubrika) je určena zejména pro vás. To znamená, že do ní můžete psát, nebo ji i jiným tvůrčím způsobem využívat (kresby, informace o vaší práci a podobně). Pište, jsme tu pro Vás.

JSEM V CHRUDIMI, PŘIPRAVEN KE KULTURNÍMU MARATONU

Ve čtvrt na dvě jsem dorazil do Chrudimi. Ani jsem si neuvědomil, že patnáct minut nad mojí osobou visí šéfova chlupatá ruka. Než jsem si odvykl svobody, byl tu první úkol: Obejdi muzea, galerie a nikde se zbytečně nezdržuj!

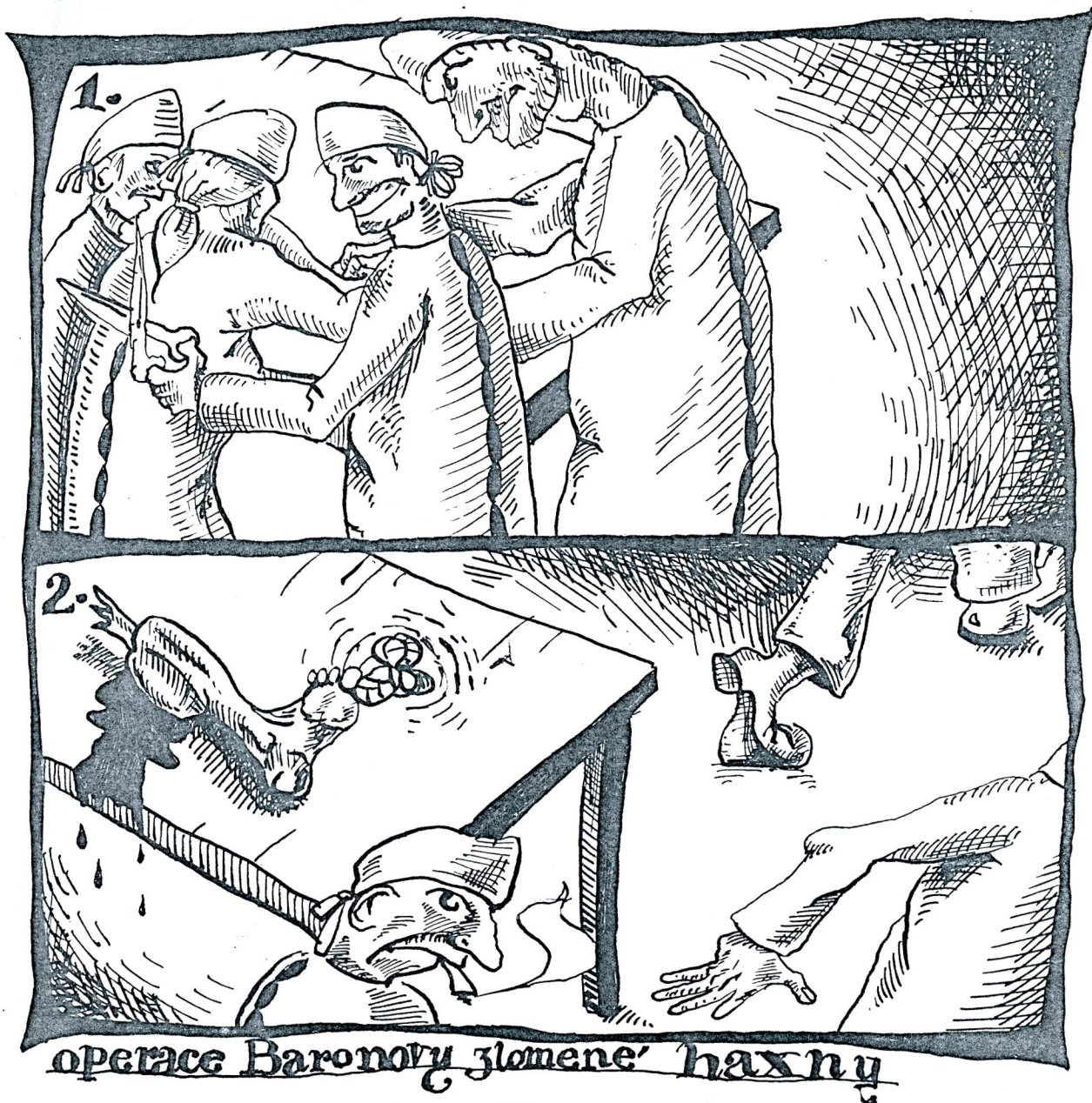
Zhluboka jsem se nadechl a vyrazil do galerie v Břetislavově ulici. Lehce omámen krásou domů stojících na náměstí a v jeho okolí stoupal jsem do druhého patra. Přivítala mě starší paní, která se sotva odtrhla od hrajících si dětí. Dále už jsem pouze valil oči. Skvěle zařízená herna pro děti i dospělé, kterou vybavili manželé Lhotákové překrásnými dřevěnými hračkami, šikovný prostor na loutkové divadlo, kde si může každý vyzkoušet práci s loutkou. Když jsme se prodrali touto příjemně krásnou džunglí, stáli jsme konečně ve výstavních prostorech. V tuto dobu představují své hračky právě manželé Lhotákové, kteří se zde zdrží až do konce prázdnin. Odcházel jsem lehkým krokem a s dobrou náladou. Toto jsem opravdu nečekal a tichá vinárna Kačenka v přízemí nebyla již překvapením, ale samozřejmostí v tomto stánku odpočinku a dobré nálady.

Zcela jsem zapomněl na šéfov rozkaz a jen tak jsem se procházel po městě. Najednou stojím před budovou Okresního muzea, která se prostě nedá přehlédnout. Vstoupil jsem a první, na koho jsem narazil, byla paní ředitelka. Jaké štěstí. Hned si mě odvedla do své ředitelny a spustila: „Do naší stálé expozice patří Alfons Mucha se svými litografickými plakáty z konce minulého století. Také expozice nazvaná Umělecké řemeslo. Je to výběr z 19. století, který jsme pojali jako malé městečko. Dne 30. 7. začíná výstava Čína neznámá, kterou jsme připravili ve spolupráci s velvyslanectvím Čínské lidové republiky v Praze. Výstava se týká čínského výtvarného a užitého umění.“ Ještě chvíli jsme si povídali, pak jsem odešel s pocitem, že v Chrudimi jsou samí příjemní lidé.

Náraz na tvrdou realitu nastal při vstupu do Muzea loutek. Přivítala mě lehce našťavaná dáma, která vypadala, že se zrovna vzbudila. Bez řeči mi vrazila propagační materiál, který se ke mě choval již docela slušně a prozradil, že muzeum ve svých útrobách skrývá expozice takto zvané: Loutkové divadlo Radost Brno - 50 let s Radostí, Tradiční české loutkové divadlo, Petr Matásek - portrét výtvarníka, Rodinné loutkové divadlo, Zahraniční loutky ze sbírkového muzea, Luminiscenční divadlo, Tomáš Štolba, Renata Štolbová - loutky a obrazy. Nezlobím se na rozespalou dámu a chápu, že těsně po procitnutí ze sna není jednoduché vyjmenovat vše, co muzeum nabízí.

Z muzea loutek jsem tedy prchnul velmi rychle a zavítal jsem do Galerie Art manželů Jelínkových. Zde jsem se dokonale uklidnil při výkladu o umělcích, kteří zde vystavují a prodávají. Na první pohled bylo zřejmé, že prioritní postavení v galerii má keramika. Najdou se tu ale také šperky a obrazy. V těchto dnech zrovna žádná výstava neprobíhá, ale 13. 7. představí své umění paní Helena Giras Kozáková, která dlouhou dobu působí ve Velké Británii.

V Galerii Art jsem ukončil menší okružní jízdu a upaloval jsem k šéfovi s pocitem strachu, jestli mi to dlouho netrvalo. Šéf se na mě již z dálky usmíval a já poznal, že ta jeho ruka nemá úmysl trestat a pouze hrozí svou hustou chlupatostí.

Redakce

Boss: Jaroslav Šilas Stuchlík

Agenti: Markétka Miláčková
Petr Christov
Vilém Bezděčík

Počítačový expert: Jindřich Kalvach

Výtvarno: Jan Baron Marek
& tiskařský pes Šotek